

Sygn. akt VIII Pz 47/16

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Teresa Kalinka

Sędziowie: SSO Joanna Smycz

SSR del Magdalena Kimel (spr)

po rozpoznaniu sprawy w dniu 17 października 2016 w G.

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie T. G.

przeciwko Politechnice (...) w G.

o ustalenie istnienia stosunku pracy

na skutek zażalenia powoda T. G.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 13 maja 2016 sygn. akt VI P 196/16

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

(-) SSO Joanna Smycz (-) SSO Teresa Kalinka (-) SSR del Magdalena Kimel

Sędzia Przewodniczący Sędzia

UZASADNIENIE

Powód T. G. pozwem skierowanym przeciwko Politechnice (...) w G. domagał się ustalenia, iż od dnia 01.10.2015 r łączy go z pozwanym stosunek pracy w oparciu o umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy z zachowaniem pozostałych warunków pracy i płacy na dotychczasowych warunkach. Powód wniósł o zwolnienie go od ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu ponad kwotę 300,00 zł, albowiem nie jest on w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla swojego utrzymania.

Powód wartość przedmiotu sporu wskazał na kwotę 51.132,00 zł.

Zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 13 maja 2016 r, pozew na podstawie art. 130² § 1 kpc, został zwrócony, albowiem powód reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym nie uiszczył opłaty sądowej od pozwu w kwocie 300 zł. W uzasadnieniu zarządzenia wskazano, że w pozwie zawarty był wniosek o jedynie częściowe zwolnienie od kosztów sądowych ponad kwotę 300 zł. Tym samym strona powodowa reprezentowana przez pełnomocnika będącego radcą prawnym winna uiszczyć w chwili wniesienia pozwu opłatę w kwocie 300 zł.

Powód wniósł zażalenie na zarządzenie Przewodniczącego, wnosząc o uchylenie zarządzenia i nadanie sprawie dalszego biegu oraz zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego.

Zaskarżonemu zarządzeniu zarzucił:

- naruszenie przepisów postępowania, a to art. 130² § 1 kpc, poprzez jego zastosowanie i zwrot pozwu uwagi na nieuiszczenie części opłaty sądowej w sytuacji, gdy Sąd powinien rozpoznać wniosek o zwolnienie od kosztów, a następnie wezwać powoda do uiszczenia opłaty.

W uzasadnieniu powód wskazał, że wniesienie wniosku o zwolnienie od ponoszenia kosztów sądowych powoduje wszczęcie szczególnego rodzaju postępowania wstępnego, którego rozstrzygnięcie tylko częściowo wpływa na los postępowania głównego, wywołanego wytoczeniem powództwa. W ocenie powoda, fakt iż wniósł o zwolnienie od opłaty ponad kwotę 300 zł nie powinien mieć wpływu na tryb rozpoznania sprawy. Wniosek o zwolnienie od ponoszenia kosztów stanowi integralną całość i dopiero po wydaniu rozstrzygnięcia, powód dowiadyuje się czy wniosek ten został uwzględniony i w jakim zakresie. Powód wywodził, że ani on ani jego pełnomocnik nie otrzymali wezwania do uiszczenia braku w postaci nieuiszczenia opłaty sądowej. Nie doręczono im również zarządzenia o zwrocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Powód przytoczył orzeczenie SN z dnia 20.12.1966 r (II CZ 146/66), zgodnie z którym jedynie wezwanie do uiszczenia ściśle określonej kwoty pieniężnej zaopatrzone stosownym rygorem, pozwala na zwrócenie pisma stronie w razie jego niewykonania we właściwym terminie. W niniejszej sprawie taka sytuacja nie zaistniała.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew zarzutowi skarżącego, kontrola odwoławcza nie wykazała, aby zarządzenie o zwrocie pozwu nastąpiło z naruszeniem prawa procesowego.

Zgodnie z treścią art. 130² § 1 kpc, pismo wniesione przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego, które nie zostało należycie opłacone, przewodniczący zwraca bez wezwania o uiszczenie opłaty, jeżeli pismo podlega opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu sporu.

W sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych obowiązek uiszczenia opłaty ogranicza się do opłat określonych w art. 35 i 36 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r (tj Dz.U z 2015 r poz 2), gdyż zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 4 pracownik wnoszący powództwo lub strona wnosząca odwołanie do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych z zastrzeżeniem art. 35 i 36. Przepis art. 35 określa zasadę pobierania opłaty stosunkowej w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu przewyższa kwotę 50.000 złotych.

W rozpoznawanej sprawie wartość przedmiotu sporu przekraczała 50.000 zł, a powód reprezentowany był przez pełnomocnika będącego radcą prawnym.

Zgodnie z treścią art. 112 ust 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, zgłoszenie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych oraz wniesienie środka odwoławczego od postanowienia o odmowie zwolnienia od kosztów sądowych nie wstrzymuje biegu toczącego się postępowania, chyba że chodzi o zwolnienie powoda od kosztów sądowych na skutek wniosku zgłoszonego w pozwie lub przed wytoczeniem powództwa.

Złożenie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, odsuwa w czasie obowiązek uiszczenia należnej opłaty do czasu rozpoznania wniosku przez Sąd. Nie odsuwa jednak w czasie obowiązku uiszczenia opłaty, nie objętej wnioskiem.

W postanowieniu z dnia 24.08.2005 r (II CZ 75/05, Lex nr 157022) Sąd Najwyższy wskazał, że wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych przerywa bieg terminu do uiszczenia opłaty sądowej, jednakże, gdy strona wnosi jedynie o

częściowe zwolnienie od tych kosztów w określonej wysokości- to przerwanie biegu terminu dotyczy tylko części opłaty objętej wnioskiem. Wprawdzie postanowienie wydane zostało pod rządem ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 13.06.1967 r, jednak zachowuje swą aktualność.

Ponieważ wniosek powoda sformułowany w pozwie dotyczył częściowego zwolnienia od kosztów sądowych ponad kwotę 300,00 zł, to miał on obowiązek uiścić opłatę od pozwu w zakresie w jakim nie ubiegał się o zwolnienie od kosztów, gdyż reprezentowany był przez profesjonalnego pełnomocnika, na którego norma z art. 130² § 1 kpc, nakłada obowiązek uiszczenia opłaty bez wezwania Przewodniczącego. Brak uzasadnionych powodów dla przyjęcia by wniosek o częściowe zwolnienie od kosztów sądowych ponad kwotę określoną przez powoda, wstrzymywał obowiązek zapłaty tej części opłaty którą zaakceptował. Niezależnie od losów jego wniosku o częściowe zwolnienie od kosztów sądowych, już w dacie wniesienia pozwu pewnym jest, że opłatę w tej części będzie miał obowiązek uiścić, gdyż wniosek jej nie obejmuje.

Należy podkreślić, że zaskarżonym zarządzeniem pozew nie został zwrócony z uwagi na nieuiszczenie opłaty sądowej od pozwu w pełnej wysokości liczonej od wartości przedmiotu sporu z pominięciem wniosku o częściowe zwolnienie od kosztów sądowych, lecz został zwrócony z uwagi na nieuiszczenie opłaty, której wniosek o częściowe zwolnienie nie obejmował.

Na marginesie dodać należy, że brak wezwania powoda do uiszczenia braków formalnych pozwu poprzez uiszczenie opłaty sądowej od pozwu nie wynikał z uchybień procesowych Przewodniczącego, lecz był wynikiem zastosowania art. 130² § 1 kpc.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na mocy art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c. oddalił zażalenia jako nieuzasadnione.

(-) SSO Joanna Smycz (-) SSO Teresa Kalinka (-) SSR del Magdalena Kimel

Sędzia Przewodniczący Sędzia